

Posudek vedoucího

Předložená diplomová práce si doslova vynucuje úctu nejen svým rozsahem (182 stran!), ale již po prvním prolistování také svojí strukturou. Obsah (přehledný profil) práce za pomoci dobře volených grafických typů dává znát, že autorka nad tématem hluboce přemýšlela. Postup přes Abstrakt, Klíčová slova a krátký, ale hluboce zasvěcený úvod ukazuje na autorčinu dovednost pracovat s pojmy a na vnitřní kázeň při formulování myšlenek.

Teoretická část není nijak enormně dlouhá, ovšem hned zpočátku se ukazuje jeden z kladů práce – autorka se nechala vést na cestu psychopatologických popisů, nýbrž zůstává důsledně na půdě psychologie, se zasvěcenými přesahy do filosofie.

Empirická část je po seznámení s narativní metodou analýzy dat věnovaná několika životním příběhům čtyř žen trpících agorafobií. Díky podrobně vykresleným příběhům práce nabývá na rozsahu. Tomu se však nelze vyhnout. Aby nebyl čtenář zahlcen textem, používá autorka vhodně volené grafiky typů, takže nakonec není pro čtenáře práce nevyznívá extrémně náročně.

Snad nejzajímavější částí je závěrečné shrnutí narativních analýz, diskuse a vlastní závěry. Autorka upozorňuje (mimo jiné) na fenomén zvláštního oslabení identity pacientek. Srovnáním vlastních klinických zkušeností dávám autorce práce za pravdu. Ještě dodávám, že snad nejvýraznější byl tento jev u „pre-fobiků“, tedy u osob s náběhem na fobii (a nejen agorafobie, ale také sociální fobie), event. u rozvíjejících se obsedantních poruch. Mnoho těchto osob ve vyprávění svého životního příběhu a v hledání podstaty utrpení jakoby „plavou“ co do své identity ... Z toho mně vyplývá jedna otázka pro autorku: jaké ona vidí, očekává rozdíly mezi osobami s agorafobií a s jinými fobiemi? Dále se ptám na autorčin názor ohledně možného vlivu (na vnímání sebe) základního trápení symptomy fobie a následného uvědomování si, že mají diagnózu fobie a jsou fobií sekundárně handicapované společensky, ve svých zájmech apod.

Nedívím se také, že autorka také v analýze naráží na jev postrádání životního smyslu. S výše uvedeným je to jistě v těsné souvislosti.

Zajímavé jsou autorčiny postřehy a úvahy nad společenským postavením ženy, na feministický pohled na věc atp.

Práce je ukotvena v množství prostudovaných pramenů.

Práce je sice (a správně!) základně psychologická, ale její filosofické ukotvení ji staví na neobvykle široké základy. Způsob rozpravy a tázání je vysoce kvalitní.

Práce podle mého názoru překračuje základní požadavky kladené na práce diplomové a já ji doporučuji k obhajobě.

Praha 4.9. 2006

Jiří Šípek